

ויקרא כג, מ ולקחתם לכם ביום הראשון, פרי עץ הדר כפת תמרים, וענף עץ-עבת, וערבי-נחל; ושמחתם, לפני יהוה אלהיכם--שבועת ימים.

הלכות שופר סוכב ולולב ז, יב [יג] מצות לולב, להיטל ביום הראשון של חג בלבד בכל מקום ובכל זמן, ואפילו בשבת, שנאמר "ולקחתם לכם ביום הראשון" (ויקרא כג, מ). ובמקדש לבדו נוטלין אותו בכל יום ויום משבעת ימי החג, שנאמר "ושמחתם, לפני ה' אלוהיכם--שבועת ימים" (שם).

יב, ו הבאתם שמה, עלתיכם וזבחיכם, ואת מעשרתיכם, ואת תרומת ידכם; ונדריכם, ונדבתיכם, ובכרת בקורכם, וצאנכם. יב, ז ואכלתם-שם, לפני יהוה אלהיכם, ושמחתם בכל משלח ידכם, אתם ובתיכם--אשר ברכך, יהוה אלהיך.

יב, יא והיה המקום, אשר-יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם--שמה תביאו, את כל-אשר אנכי מצוה אתכם: עלותיכם וזבחיכם, מעשרתיכם ותרומת ידכם, וכל מבחר נדריכם, אשר תדורו ליהוה. יב, יב ושמחתם, לפני יהוה אלהיכם--אתם ובניכם ובנותיכם, ועבדיכם ואמהתיכם; והלוי אשר בשעריכם, כי אין לו חלק ונחלה אתכם.

כי אם-לפני יהוה אלהיך תאכלנו, במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו--אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך, והלוי אשר בשעריך; ושמחת, לפני יהוה אלהיך, בכל, משלח ידך.

ה ונתתה, בפסח; וצרת הפסח, בידך, והלכת אל-המקום, אשר יבחר יהוה אלהיך בו. יד, כו ונתתה הפסח בכל אשר-תאוו נפשך בבקר ובצאן, וביון ובשכר, ובכל אשר תשאֵלך, נפשך; ואכלת שם, לפני יהוה אלהיך, ושמחת, אתה וביתך.

באמת, אוכלים בירושלים ולא רק במקדש:

ב, א מעשר שני נאכל לבעליו, לפני מחומת ירושלים--שנאמר "ואכלת לפני ה' אלוהיך, במקום אשר יבחר לשכן שמו שם . . ." (דברים יד, כג). ונוהג בפני הבית, ושלא בפני הבית; אבל אינו נאכל בירושלים אלא בפני הבית, שנאמר "מעשר דגנך תירושך ויצהורך, ובכורות בקרך וצאנך" (שם)--מפי השמועה למדו, מה בכור אינו נאכל אלא בפני הבית, אף מעשר שני לא יאכל אלא בפני הבית.

(הרי עוד ראייה שלחז"ל ולרמב"ם, המקדש הוא לא רק לפני מן הקלעים.)

ועשית חג שבועות, ליהוה אלהיך--מסת נדבת ידך, אשר תתן: כאשר יברכך, יהוה אלהיך. טז, יא ושמחת לפני יהוה אלהיך, אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך, והלוי אשר בשעריך, והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך--במקום, אשר יבחר יהוה אלהיך, לשכן שמו, שם.

הסכת תעשה לך, שבועת ימים: באספך--מגרנך, ומיקרבך. טז, יד ושמחת, בחגך: אתה ובנך ובתך, ועבדך ואמתך, והלוי והגר והיתום והאלמנה, אשר בשעריך. טז, טו שבועת ימים, תחג ליהוה אלהיך, במקום, אשר-יבחר יהוה: כי יברכך יהוה אלהיך, בכל תבואתך ובכל מעשה ידך, והיית, אך שמח.

הלכות יום טוב: שבועת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים, כולם אסורים בספד ותענית. וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב, הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלווים עליו, שנאמר "ושמחת, בחגך . . ." (דברים טז, יד). אף על פי שהשמחה האמורה כאן, היא קרבן שלמים כמו שאנו מבארין בהלכות חגיגה, יש בכלל אותה שמחה, לשמוח הוא ובניו ובני ביתו כל אחד ואחד בראוי לו.

כד, ה כ-יקח איש, אשה חדשה--לא יצא בצבא, ולא-יעברו עליו לכל-דבר: נקי יהיה לביתו, שנה אחת, ושמח, את-אשתו אשר-לקח.

הוא לא חייב לשמוח, אלא לשמח.

כו, ועתה, הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה, אשר-נתתה לי, יהוה; והנחתו, לפני יהוה אלהיך, והשתחוית, לפני יהוה אלהיך. כז, יא ושמחת בכל-הטוב, אשר נתן-לך יהוה אלהיך--ולביתך: אתה, והלוי, והגר, אשר בקרבך

ובנית שם מזבח, ליהוה אלהיך: מזבח אבנים, לא-תניף עליהם ברזל. כז, ו אבנים שלמות תבנה, את-מזבח יהוה אלהיך; והעלית עליו עולת, ליהוה אלהיך. כז, ז וזבחת שלמים, ואכלת שם; ושמחת, לפני יהוה אלהיך.

המורם מהם: עיקר מצות השמחה תמיד קשור למקדש. ובהעדר המקדש, שם העדר השמחה.

ובאו עליך כל-הקללות האלה, ורדפוך והשיגוך, עד, השמדך: כי-לא שמעת, בקול יהוה אלהיך--לשמור מצותיו וחקתיו, אשר צונו. כח, מו והיו בך, לאות ולמופת; ובזרעך, עד-עולם. כח, מז תסת, אשר לא-עבדת את-יהוה אלהיך, בשמחה, ובטוב לבב--מרב, כל.